

Real Madrid

Terwijl ik op mijn Wii balance board sta te wiebelen, filosofer ik over reality. In beslag genomen door de digitale realiteit waarin ik me beweeg over een hindernisbaan, gaan mijn gedachten naar de vraag van Morpheus: "How do you define reality?".

Realiteit? Een vage term in een wereld waarin volgevreten vedettes, verhandeld voor vette vergoedingen door megalomane maffiosi, welhaast wanhopig worden als ze niet vanaf minuut één met het opgeblazen kunstleer kunnen spelen. Spelen. O ja, daar was ik mee bezig. Even over die boomstronk springen en behoedzaam over die balk lopen. Stapje links, hupje rechts en blijven letten op mijn balans. Balans! Oei, dat is wat me ontbreekt. Game over. Volgens mij is het tijd om een Xbox met (Project) Natal te kopen. Die gameplay is nog veel realistischer. Ik bestel hem wel online.

Laptop op schoot. Klik, klik... Er bekruipt mij een naar gevoel dat ik niet vrij ben van de verslaving veroorzaakt door de virtuele vertroebeling van de digitale wereld. Ik leef in een zowat volledig gedigitaliseerde realiteit. De rode pil, ik wil de rode pil nemen!
Realiteitszin? Wellicht kan ik deze na mijn vakantie in Oeganda, werken met wezen, weer formuleren. Maar, om de Sint te eren, begin ik mijn afkickprogramma alvast met een protest in de vorm van een gedicht.

Digital world

Digital world, shallow and quick.
All I have to do is click.
Upload, download: sinusoid.
Search and browse into the void.

Digital world, unreal and fast.
Every hype can never last.
YouTube, Facebook, LinkedIn, Twitter.
They all lead me to no whither.

Lost some sense and time past tense.
Will this link lead me from thence?
Broadcast, podcast, emptiness.
Digital world, your more is less.